

Голѣма частъ отъ глаголитѣ имъ сж съ български корени, цигански окончания: мълча = *мълчишава*; газя = *газизава*; викамъ = *ревизава* (общо съ рева), а плача *равава* (общо съ рева ?); сънувамъ = *сонуйзава*; клатя = *клатишава*; свършвамъ = *свършишава*; почивамъ = *починшава*; сждя = *сѣдизавя*; сѣя = *сейшава*; поправамъ = *попрашава*; бръсна = *бръснишава*; грабя = *грабизава*; хваля = *хвалышава* и т. н.

Чисто цигански глаголи:

улавямъ = *астарава*; броя = *генава*; обирамъ = *кидава*; развалямъ = *арава*; спирамъ = *аикерава*; връзвамъ = *пандава*; наливамъ = *чорава*; дигамъ = *вадава*; гледамъ = *дикава*; пращамъ = *бичалава*; псувамъ = *акушава*; сѣча = *чингерава* и т. н.

Любопитни сж още имената на седмичнитѣ дни — наполовина, български и гръцки: *Понделникус*, *вторникус*, *театрази*, *четвъртакус*, *парасцеви*, *сабатус* и *курку* (съкратено вѣроятно отъ гръцкото *кираки*).

Названия на разнитѣ съставни части и принадлежности на Сливенския „станъ“ и на домашната индустрия.

Кросно (мн. ч. *кросна*); *подножи*; *укрепалка*; пржтъ (мн. ч. пржтове, пржти пржтища; *скрипци* (колелца); *нищелки* (за премѣкване *жицитѣ*; биватъ отъ две до петъ); двѣ *стѣги* (едната гдето се сѣда, другата въ срѣдата на стана); *кученица* (две или четири парчета одѣлани дръвцета между нищелкитѣ и поднозитѣ); *сувалка* съ презъ нея *сърдцъ* (жельзно парче); *зжбци* (за опъване на платното); *бърдо*; *систове* (тънки пржчки на платното); *ватали* (въ които стои бърдото); *прѣшове* (около 4—5, отгоре и долу на стана).

Цѣлия платъ, билъ той памученъ, вълненъ или коприненъ, догде не е изтъканъ и е на жици, нарича се *снованъ* (чл. *снованѣта*); *снове* се на *въртежка*, а преждата се навива на *калмукани*, които се сновятъ закачени на *клюве* (съ жельзни пржчки — това е отдѣленъ механизъмъ отъ въртежката, гдето се навива прѣждата на *калмуканитѣ*); въртежката се върти на *колецъ* (отъ колъ, забитъ на дебелъ кжсъ отъ дърво като трупче); преди да се дойде до въртежката, *сучи* се чрезъ *чакръкъ* на *калмукани*. Тия последнитѣ се турятъ на *сукало* (дебело жельзно вретено), сукалото е положено на *крака*, а чакръка се съединява съ сукалото чрезъ *брѣвка* (врѣвъ).

Преди да се дойде до чакръка, материала, съ която ще се тъче, да кажемъ *вълна*, преде се на *хурка*. Хурката се състои (отъ горе на долу) отъ *кжжелъ*, *повѣзка* (отъ мишинъ), съ намазана съ катранъ *кисца* на повѣзката. Кжжела е подъ *кжделята*, за да не се смича последнята. *Въртѣното* си има *брѣшнялъ* отдолу, за да взема сила при въртенето. Вълната